

Riigi Teataja

Ilmub tarvidust mööda.

Toimetus ja talitus:

Riigi trükikojas, Niine tän. 11.
Kontor on avatud kella 8—2.
Sealsamas lehe tellimiste vastu-
võtmine. Kõnetraat: toimetus 445,
kontor 232.

Tellimiste hind:

12 kuu peale	1200 mk.
5 „ „	600 „
Üksik nr. kuni 32 lhk.	10 „
„ „ „ 48 „	20 „
	jne.

Kuulutuste ja teadaannete hind:

Kohtukuulutused — 100 ja 200
märka: kaotatud isikutunnistuste
kuulutused — 50 märka; muud
kuulutused iga mm-rida 8 märka.

Nr. 50.

Teisipäeval, 24. mail 1927 a.

Nr. 50.

I.

Sisu: Nr. 46. Piirituse ja alkoholiliste jookide müügi seadus.

II.

1. jsk. tööinspektori ringkonna kohta vastu võetud otsused.

Teadaanne Tartu linna heaks võetava laevade talvetamise maksu tähtaja muutmisest.

Sunduslik määrus loomade tapmise ja liha ülevaatuse kohta Tapa linnas.

Sunduslik määrus liha ja lihasaaduste valmistamise ja müügi kohta Tapa linnas.

III.

Ametist vabastused.

Teadaanne notari nimetamisest Haapsalu.

I.

Nr. 46. Riigikogu poolt 10. mail 1927. a.
vastuvõetud

Piirituse ja alkoholiliste jookide müügi seadus.

§ 1. Piirituse, viina, napside ja likööride müük siseriiklikuks tarviduseks on riigi ainuõigus. Müüki teostab riik oma ettevõttel või omavalitsuste, eraettevõtjate ja Göteborgi süsteemi alusel tegutsevate alkoholimüügi ühingu poolt kinnitatud tingimustel.

Muude alkoholiliste jookide müük sünnib sellekohastes seadustes ettenähtud korras.

§ 2. Alkoholilisteks jookideks loetakse joo-
gid, mis sisaldavad rohkem kui 1½ mahu-
protsenti etüülalkoholi.

§ 3. Piirituse ja alkoholiliste jookide müük väljaviimiseks sünnib:

1) riiklikkudest ladudest ja kauplustest;
2) õlle-, napsi- ja liköörivabrikute ning
veinitehaste keldritest;

3) omavalitsuste ja eraettevõtjate: a) piiri-
tuse ja viina tagavaraladudest ja kauplustest,
b) napsi- ja likööriladudest ja -kauplustest,
c) marjaveiniladudest ja -kauplustest, d) õlle-
ladudest ja -kauplustest;

4) Göteborgi süsteemi alusel tegutsevate
alkoholimüügi ühingu teostatavate müügikohtadest.

Käesoleva paragrahvi p. 3. nimetatud kaup-
lustel on luba kaubelda ka muude kaupadega.

Napsi- ja liköörivabrikute ja -ladudest,
õlle-, napsi- ja likööriladudest, marjaveinitehas-
test ja -ladudest on keelatud korraga välja lasta
vähem kui 5 liitrit jooki. Aktsiisi peavalitsusel
on õigus teha erandit riiklikkudes ladudes.

Kohalikkudel omavalitsustel on eesõigus
piirituse- ja viinamüüki oma kätte võtta raha-
ministri poolt kinnitatud tingimustel.

§ 4. Käesoleva seaduse §§ 3., 30. ja 33. tähendatud müügikohtadest avatakse riiklikud (§ 3 p. 1.) aktsiisi peavalitsuse korraldusel, teised — sama peavalitsuse looga, kokkuleppel politsei peavalitsusega.

§ 5. Alkohooliliste jookide müügi luba võib anda restoranidele, asutustele, seltsidele, klubidele, Göteborgi süsteemi alusel tegutsevatele alkoholimüügi ühingute restoranidele, välja- maa vahet sõitvate laevade einelaudadele ja rahvusvaheliste vagunitele kõigi alkohooliliste jookide või ainult õlle või marjaveinide müügi; heategeva ja üldkasuliku otstarbega toimepandavate pidude, raudtee, rannasõidu- laevade ja näituste einelaudadele ainult veini- ja õllemüügiks.

§ 6. Alkohooliliste jookide müügi avamiseks § 5. nimetatud müügikohtades annab luba üks kord aastas novembrikuu jooksul kõigile müügikohtadele aktsiisi peavalitsus: ohvitseride kogudes, kaitseliidu- ja sõduritekodudes — sõjaministri, politseinikkude-kogudes — sise- ministri, raudteejaamades, rahvusvahelistes vagunites ja laevadel — teedeministri ja muu- des müügikohtades linnades — kohaliku linna- volikogu, maal — kohaliku vallavolikogu või alevivolikogu ja maavolikogu nõusolekul. Need nõusolekuandmised võetakse otsustamisele vastavates volikogudes ainult ükskord aastas — oktoobrikuu jooksul peetaval volikogu koos- olekul kõigi vastavasse piirkonda kuuluvate müügikohtade suhtes.

Näituste ja pidude einelaudadele alkoholi- liste jookide müügi loa annab tarviduse korral aktsiisi peavalitsus politsei peavalitsuse nõus- olekul.

§ 7. Load antakse välja kolmeaastalisteks ajajärgudeks, arvates 1. jaanuarist 1928. a. Ajajärgu kestel väljaantud load on maksvad selle ajajärgu lõpuni.

§ 8. Load on isiklikud ja nende üleand- mine või alkohooliliste jookide müügi ülevii- mine teistesse ruumidesse võib sündida ainult müügi avamise korras.

Loata üleandmise või üleviimise korral võe- takse aktsiisi peavalitsuse korraldusel luba ära ja tunnustatakse maksvusetuks.

§ 9. Paragrahv 5. ettenähtud alkohooliliste jookide müügikohtade avamiseks üürimajades on tarvilik majaomaniku kirjalik nõusolek.

§ 10. Alkohooliliste jookide müügikohti kohaltarvitamise õigusega ei lubata avada:

1) linnades ja alevites lähemal, kui 100 meetrit, maal lähemal kui 500 meetrit kiriku- test, koolidest, kasvatusmajadest, haigemaja- dest, vangimajadest, kasarmutest ja vallamaja- dest, kui eelnimetatud asutused asuvad oma majades, ja matmispaikadest;

2) lähemal, kui 200 meetrit raudtee pealiini teljest.

Raudteejaamade piirkonnas ja linnades võib lubada alkohooliliste jookide müüki kaugemal kui 60 meetrit raudtee pealiini teljest, raudtee- jaamade einelaudades — kauguse peale vaata- mata.

Aktsiisi peavalitsusel on õigus kokkuleppel politsei peavalitsusega, silmas pidades koha- likke olusid, vähendada üksikutel juhtumistel eeltähendatud kaugusi.

§ 11. Lõhkeainete ja laskemoona kui ka sõjariistade tehaste ja ladude asukohtadest võib alkohooliliste jookide müüki lubada ainult üle 500 meetri kaugusel.

§ 12. Linna-, maa-, alevi- ja vallavoli- kogudel on õigus keelata vastava omavalitsuse piirkonnas alkohooliliste jookide müüki. Keelu- otsus astub jõusse, kooskõlas § 7. ettenähtud ajajärgudega, 1. jaanuarist, kui sellest kuni 1. juulini eelmisel aastal on teatatud aktsiisi peavalitsusele ja kestab vähemalt 3 aastat, arvates keeluotsuse jõusseastumisest. Keelu- õigus ei käi riiklikkude ladude, õlle-, napsi- ja likööri- ja veinitehaste keldrite kui ka piirituse ja viina tagavaraladude kohta.

§ 13. Alkohooliliste jookide müügikeeld valla, alevi, maa või linna piirkonnas otsusta- takse kohalikul rahvahääletamisel, kui seda nõuab vähemalt 10% hääleõiguslike kodan- nikkudest ja seda pole otsustatud käesoleva seaduse § 12. korras. Keeluotsus astub jõusse 1. jaanuarist, kui sellest kuni 1. juulini eelmisel aastal teatatud aktsiisi peavalitsusele. Keelu- õigus ei käi piirituse-, õlle-, napsi-, veini- ja likööri- ja veinitehaste keldrite kohta.

Lähemad määrused kohalikkude rahva- hääletamiste korraldamiseks annab Vabariigi Valitsus Riigikogu valimise, rahvahääletamise ja rahvaalgatamise seaduse alusel.

Uut kohalikku rahvahääletamist ei või ette võtta enne kolme aastat, arvates viimasest kohaliku rahvahääletamise päevast.

§ 14. Siseministril on õigus sulguda alkoholi- liste jookide müügikohti, kui neis korduvalt ilmsiks tulnud avaliku korra rikkumised ja käesolevatest seadustest ülestatumised.

§ 15. Alkohooliliste jookide müügikohtade pidajateks ja juhtijateks ei või olla:

1) isikud, kes alla 20 aastat vanad;
2) isikud, kes tegevas sõjaväeteenistuses;
3) isikud, kes eeluurimise või kohtu all on süütegude eest, mis toovad enesega kaasa õiguste kaotamise või piiramise, niisama isi- kud, kes karistatud tähendatud süütegude eest;
4) isikud, kes kohtuotsuste järgi politsei valve all;

5) isikud, kes karistatud varastatud asjade pandina või vahetuskaubana teadvalt vastuvõtmise eest — 5 aasta jooksul, arvates kohtuotsuse jõusseastumise päevast;

6) isikud, kes teist korda karistatud akts. sead. § 1133 ja rahuk. trahviseaduse § 51⁶ nimetatud, ja kolmat korda rahuk. trahviseaduse § 51⁸ nimetatud süütegude eest, — kolme aasta jooksul, arvates viimasest karistamisest;

7) isikud, kes pidades või juhtides alkoholiliste jookide müügikohti toime panid süütegusid, mille tagajärjel müügikoht suleti, või kes kohtulikult karistatud alkoholiliste jookide müügi seaduste ja määruste rikkumiste eest — kahe aasta jooksul, arvates karistamisest või müügikoha sulgumisest.

Samuti ei või olla alkoholiliste jookide müügikohtade pidajateks selles paragrahvis nimetatud isikute lahutamata perekonnaliikmed.

§ 16. Igas alkoholiliste jookide müügikohas, milles omanik ise ei kauple, peab olema vastutav müüja. Müügikoha omanik on kohustatud teatama aktsiisivalitsusele, kes on vastutavaks müüjaks. Igast sellekohasest muudatusest tuleb samuti viibimata teatada.

§ 17. Paragrahv 5. ettenähtud alkoholiliste jookide müügikohtade müügiruumides ei või teenijateks olla isikud, kes alla 20 aastat vanad.

§ 18. Paragrahv 5. ettenähtud alkoholiliste jookide müügikohtade naisteenijatel on keelatud oma teenistuskohal võrastega lauas istuda või nendega kaasa juua.

§ 19. Alkoholiliste jookide müügikohtadel peab olema sellekohane silt.

§ 20. Alkoholiliste jookide müügiluba peab olema üles pandud kaupluse ruumis nähtaval kohal.

§ 21. Alkoholiliste jookide müügikohtade pidajad on kohustatud omandama tähendatud jooke otseteel seaduslikul alusel tegutsevatest valmistus- või müügikohtadest.

§ 22. Alkoholilistest jookidest võib müügikohtades alal hoida ja müüa ainult neid, mis loas ette nähtud.

§ 23. Üldiseks tarvitamiseks müüdava piirituse ja viina kanguse ja hinna määrab Vabariigi Valitsus rahaministri ettepanekul.

§ 24. Viina ja alkoholiliste jookide valmistamiseks tarvitav piiritus peab vastama rahaministri poolt seatud nõuetele.

§ 25. Tervishoidlikuks, teaduslikuks, keemiliseks ja tehniliseks otstarbeks, samuti ka jookide valmistamiseks ja väljaveoks müüakse piiritust ja piirituse puhastamise juures saadud alamsorte ja jäteiseid puhastatud või denaturee-

ritud kujul rahaministri poolt määratavate hindadega ja tingimustel.

Tervishoidlikuks otstarbeks müüakse piiritust: arstidele, loomaarstidele, hambaarstidele, ämmaemandatele, haigemajadele, ambulatooriumidele ja apteekidele — tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse lubade põhjal. Tervishoiu- ja hoolekandevalitsusel on õigus lubade väljaandmist panna vastavate maakonna- ja linnaarstide peale. Piirituse normid määrab tervishoiu- ja hoolekandevalitsus.

§ 26. Piirituse, viina, napside ja likööride nõudes sisalduva aine hulk, samuti piirituse ja viina kangus tähendatakse müügile saadavate nõude peale kinnitatud siltidel, kui need ained müügile lähevad kinnistes nõudes.

§ 27. Piiritust ja viina üle kahe liitri on lubatud kanda või vedada ainult nõudes, mis on suletud riikliku viinalao pitsoriga või aktsiisivalitsuse kindlustustega, napse ja likööre — seaduslike vigastamata panderollidega kindlustatud nõudes.

Aktsiisi peavalitsusel on õigus kuni 1. jaanuarini 1928. a. viina müügile lasta riikliku viinalao tembeldatud ja vigastamata korkidega suletud pudelites.

§ 28. Paragrahv 5. nimetatud müügikohtades, kus viinamüük lahtiselt lubatud, tohib viina, likööre, napse ja marjaveine lahtiselt hoida kuni 3 liitrini igast liigist, kusjuures ei ole lubatud kõrvaldada pudelitelt panderolle ja vabrikusilte — välja arvatud pudeli suul olev panderolliossa — enne pudeli tühjendamist.

§ 29. Veini vedu vabrikust lattu panderollimiseks võib sündida ka pitseeritud vaatides.

§ 30. Veinikeldritest ja -kauplustest, kus kaubeldakse ainult veiniga, võib: 1) väljaviimiseks müüa veini, kusjuures pudelid peavad kindlustatud olema vigastamata panderollidega; 2) seesjoomiseks võib veini lahtiselt hoida kuni 3 liitrini igast liigist, kusjuures ei ole lubatud kõrvaldada pudelitelt panderolle ja vabrikusilte — välja arvatud pudeli suul olev panderolliossa — enne pudeli tühjendamist.

§ 31. Piirituse- ja viinamüük väljaviimiseks sünnib kinnistes pudelites, mis sisaldavad kolmneljandikku liitrit piiritust või viina ja mis suletud riigi viinalao pitsoriga või muude seaduslike kindlustustega. Tarbekorral on Vabariigi Valitsuse määrusega lubatud piiritust ja viina müügile lasta ka suuremates ja vähemates pudelites. Veinide, napside ja likööride müük väljaviimiseks sünnib aga riigi panderollidega kindlustatud pudelites.

Riigi ladudest on lubatud piiritust ja viina välja anda § 25. ettenähtud otstarveteks ostjate

poolt kaasatoodud nõudes, mis väljaandmise juures lao poolt kindlustatakse.

§ 32. Pudelid, milles müügile saadetakse õlle valmistamise ja müügi seaduse alla kuuluvaid jooke, peavad sisaldama vähemalt $\frac{1}{2}$ liitrit õlut, poolpudelid vähemalt $\frac{1}{4}$ liitrit. Lahtiselt müües tohib tarvitada aga ainult klaase või kruuse, millel joonega peale märgitud nende mahutus sellekohase pealkirjaga. Müügil peab joogi pind ulatuma märgini.

§ 33. Õllekauplustest, kus kaubeldakse ainult õllega, võib: 1) väljaviimiseks müüa õlut pudelites, mis vähemalt $\frac{1}{2}$ liitrit ja poolpudelites, mis sisaldavad vähemalt $\frac{1}{4}$ liitrit õlut, 2) seesjoomiseks müüa pudelites, kui ka lahtiselt klaasides, või kruusides, millel joonega peale märgitud nende mahutus sellekohase pealkirjaga.

§ 34. Paragrahv 5. nimetatud müügikohtades, kus viinamüük lubatud, sünnib see kohaltarvitamiseks kui ka väljaviimiseks kinnistes, viinalao pitseeritud pudelites Vabariigi Valitsuse poolt üldmüügiks määratud hindadega, napside ja likööride müük aga panderollitud pudelites. Aktsiisi peavalitsus võib lubada ka lahtiselt müüa viina, napse, likööre ja veine kohaltarvitamiseks vaba hinnaga, kusjuures müügikoha pidajad on kohustatud müüma tarvitajatele nõudmise peale viina ka kinnistes viinalaopitseriga pudelites Vabariigi Valitsuse poolt määratud hindadega, napse ja likööre aga panderollitud pudelites kohaltarvitamiseks kui ka väljaviimiseks.

Rahaministril on õigus lubada kõrgemat järku restoranides ja einelaudades viina, napside ja likööride müüki kohaltarvitamiseks ainult lahtiselt.

Käesoleva (34.) paragrahvi esimeses ja teises lõikes nimetatud müügikohtades peab igal ajal tarvilikul määral tagavaraks olema viina kinnistes pudelites.

Käesoleva (34.) paragrahvi esimeses lõikes nimetatud müügikohtadele makstakse viinamüügi eest tasu rahaministri poolt kinnitatud määral.

§ 35. Alkoholiliste jookide müügikohtadest on keelatud neid jooke müüa allealistele alla 16 aastat, alg- ja keskkooli kasvandikkudele kooli välimärgiga ja joobnud isikutele.

§ 36. Alkoholiliste jookide müügikohtades võib vüübidada allealised ainult ühes oma vanematega.

§ 37. Alkoholiliste jookide müük on täielikult keelatud palvapäeval, suurel reedel, esimesel kevadepühal, esimesel mail, esimesel suvistepühal ja esimesel jõulupühal, Riigikogu valimiste ja rahvahääletamise päevadel üle riigi, kohalikkude omavalitsuste esituskogude

valimispäevadel valimispiirkonnas. Muudel päevadel võib alkoholiliste jookide müük seal, kus need ka kohaltarvitamiseks lubatud, kesta kella 9 hommikust — harilikudel nädala püha-päevadel ja teistel pühadel kella 12 päevast — kuni kella 12 öösel, teatrimajades ja suvituskohtades — suvirestoranides — kuni kella 1 öösel.

Siseministril on õigus korra alalhoidmiseks müügi aega kohalikkudele nõuetele vastavalt piirata või müüki ajutiselt sulguda.

Alkoholiliste jookidega kauplemise aja ja korra määrab ohvitseride kogudes ja sõdurite kodudes sõjaminister, politseinikkude kogudes siseminister ja raudteejaamade, rahvusvaheliste vagunite ja laevade einelaudades — teedeminister.

§ 38. Alkoholiliste jookidega kauplemise korra ja aja eelmises § 37. ettenähtud piirides kindlaksmääramine pannakse linnades linnavolikogude, alevites ja valdades maavolikogude peale. Nüüsama pannakse nende peale sunduslikkude määruste väljaandmine tervishoidlikkude nõuete kohta alkoholiliste jookide müügikohtades, mille avamiseks omavalitsuste nõusolek tarvilik. Käesoleva paragrahvi põhjal antavaid määrusi peavad vastavad volikogud otsustama ainult üks kord aastas kõigi vastava omavalitsuse piirkonda kuuluvate müügikohtade suhtes.

§ 39. Alkoholiliste jookide müügi luba ei anta enne välja, kui ruumid, kus müüki kavatsatakse avada, vastava aktiga kohaseks tunnustatud komisjoni poolt, kuhu kuuluvad kohaliku politsei, omavalitsuse ja aktsiisi valitsuse esitajad.

§ 40. Piirituse müügi kohta on rahaministril õigus maksma panna kitsendavaid määrusi.

§ 41. Rahaministril on õigus välja anda käesoleva seaduse piirides tarvilikke juhtnõore ja sunduslikke määrusi.

§ 42. Käesoleva seaduse maksmahakkamisega kaotavad maksvuse: 1) Aktsiisiseaduse (S. k. V k.) §§ 486, 524—526, 528, 530, 553—718; 2) Ajutise valitsuse poolt 11 märtsil 1919. a. vastuvõetud seaduse piirituse valmistamise kohta („R. T.“ nr. 16 — 1919. a.) § 2. esimene lause; 3) Asutava Kogu poolt 27. aprillil 1920. a. vastuvõetud seaduse piirituse ja viinamüügi kohta („R. T.“ nr. 65/66 — 1920. a.); 4) Vabariigi Valitsuse poolt 3. sept. 1920. a. vastuvõetud seaduse marja- ja puuviljaveinide valmistamise ja müügi kohta („R. T.“ nr. 145/146 — 1920. a.) § 1. teine lause; 5) Vabariigi Valitsuse poolt 4. aprillil 1921. a. vastuvõetud õlle valmistamise ja müügi seaduse §§ 24., 25. ja 26. („R. T.“ nr. 27 — 1921. a.); 6) Vabariigi Valitsuse poolt 1. juunil

1921. a. vastuvõetud seadus piirituse ja viina müügi seaduse muutmise ja täiendamise kohta („R. T.“ nr. 48—1921. a.); 7) Vabariigi Valitsuse poolt 6. septembril 1921. a. vastuvõetud napside ja likööride valmistamise ja müügi seaduse („R. T.“ nr. 81—1921. a.) § 15. lõpulause: „ja mitte vähem kui üks pang korraga“, § 18. p. a. ja § 19, § 38 juurde kuuluv märkus 1. ja § 41; 8) Riigikogu poolt 16. detsembril 1924. a. vastuvõetud piirituse ja viina müügi seaduse muutmise seadus („R. T.“ nr. 149—1924. a.).

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Abisekretär J. Piiskar.

II.

1. jaoskonna tööinspektori ringkonna kinnitusameti koosolekul 2. mail 1927 a. selle ringkonna kohta vastu võetud otsused.

I.

Lihttöölise keskmiste päevapalkade kindlaksmääramine tööstusliku töö seadus §§ 405, 558 ja 734 ning kinnitusameti seaduse § 13 II p. 3 põhjal.

Kinnitusamet otsustas lihttöölise keskmiste päevapalkadeks määrata:

täisealistele meestöölistele	200 mk.,
täisealistele naistöölistele	170 „
alaealistele (15—17 a.) meestöölistele	140 „
alaealistele (15—17 a.) naistöölistele	120 „
lapseealist. (12—15 a.) meestöölistele	105 „
lapseealist. (12—15 a.) naistöölistele	85 „

Need normid on maksvad Tallinna, Nõmme ja Paldiski linnade ning Harju maa kohta.

See otsus hakkab maksma 3. maist 1927 a.

II.

Haigemajades arstimise tasunormide kindlaksmääramine tööstusliku töö seaduse §§ 306 ja 395 ning kinnitusameti seaduse § 13 I p. 7 ja sama § II p. 1 põhjal.

Kinnitusamet otsustas haigemajades (III klassis) arstimise, ühes haige ülespidamisega, tasunormideks öö-päeva kohta määrata:

1) Tallinna linna keskhaigemajas: Tallinna linna ja Harjumaa elanikud kolmsada (300) marka ja väljastpoolt Tallinna linna ja Harjumaad nelisada (400) marka.

2) Tallinna linna külgehakkavate haiguste haigemajas: Tallinna linna elanikud üks sada viiskümmend (150) marka, Tallinna linnas asuvate asutuste kulul ravitsemiselolevad — kaks sada (200) marka ja väljastpoolt Tallinna linna piire — kolmsada (300) marka.

3) Lääne maahaigemajas: haava- ja külgehakkavate haiguste jaoskonnas — kakssada viiskümmend (250) marka; sise- ja sünnituse jaoskonnas Läänemaa elanikkudele — kakssada (200) marka; sünnitajad väljastpoolt maakonda, samuti ka ametiasutuste ja haigekassade liikmetel — kolmsada viiskümmend (350) mk.; hakkavatel haigetel väljastpoolt maakonda, samuti ka ametiasutuste ja haigekassade liikmetel — kolmsada (300) mk. Ravitsusel oleku aja eest tasu alammäär viissada (500) mk.

Operatsiooni- ja sünnitustoa tarvitamise eest viissada (500) mk. Elektri-aparaadi tarvitamise eest võetakse erimaksu. Patenteeritud rohtude tarvitamise eest võetakse Läänemaa elanikkudelt 50% hinnast, kuna elanikkudelt väljastpoolt maakonda, samuti ka ametiasutuste ja haigekassa liikmetelt nende rohtude tegelik hind arvatakse.

4) Lihula haigemajas: Läänemaa elanikkudel — üks sada seitsekümmend viis (175) mk. ja elanikkudel väljastpoolt maakonda, samuti ka ametiasutuste ja haigekassade liikmetel — kakssada viiskümmend (250) mk. Ravitsusel oleku aja eest tasu alammäär kolmsada (300) mk.

5) Kärkla haigemajas: Läänemaa elanikkudel — üks sada seitsekümmend viis (175) mk. ja elanikkudel väljastpoolt maakonda, samuti ka ametiasutuste ja haigekassade liikmetel kakssada viiskümmend (250) mk. Ravitsusel oleku aja eest tasu alammäär kolmsada (300) mk.

Operatsioonide eest kaheksajast kuni kahe tuhande (200—2.000) margani.

P.p. 1 ja 2 nimetatud haigemajades operatsioonide, rohtude, analüüside ja sidematerjalide eest erimaksu ei võeta, välja arvatud röntgeni-kiirtega ravitsemine, mille eest võetakse 50% maksvast tariifist.

Käesolev otsus hakkab maksma 3. maist 1927 a.

III.

Töölisele natuurapalgana antavate ainete hinna kindlaksmääramine tööstusliku töö seaduse § 267 p. 2 ja 403 p. 2 ning kinnitusameti seaduse § 13 I p. 1 ja sama § II p. 2 põhjal.

Kinnitusamet otsustas töölistele natuurapalgana antavate ainete hinnaks määrata: rukis 320 mk. pd., rukkijahu 350 mk. pd., nisu (kodumaa) 550 mk. pd., nisujahu (kodumaa) 650 mk. pd., oder 290 mk. pd., odrajahu 320 mk. pd., odratangud 600 mk. pd., kaer 220 mk. pd., kartulid 80 mk. pd., hernerid 18 mk. nl., sealih 40 mk. nl., searav sulatamata 60 mk. nl., searav sulatatud 75 mk. nl., loomaliha 30 mk. nl., meierei või 110 mk. nl., rõõsk piim 15 mk. toop, arssinapikused segapuud 1.800 mk. jooksev-

süld, päevane valmistoit 100 mk. Korterite hinnaks arvata kaksikümmend (20) protsenti palgast.

Need normid on maksvad Tallinna, Nõmme ja Paldiski linnade ning Harju maa kohta. See otsus hakkab maksma 3. maist 1927 a.

Tallinnas, 2. mail 1927 a. Nr. 777.

Kinnitusameti esimees,

Tallinna 7. jsk. rahukohtunik A. Kummel.

1. jsk. tööinspektori abi H. Evart.

Teadaanne.

Tartu linnavalitsus teatab, et Tartu linnavalikogu oma koosolekul 25. aprillil s. a. otsustas:

Linna kasuks 1927 a. nõuetava laevade talvetamise maksu tähtjaks, 29. dets. 1926 a. otsustatud 15. veebruari s. a. (v. „R. T.“ nr. 26 — 1927 a.) asemele määrata 1. juuli 1927 a., milliseks ajaks maksu mittetasumise korral võtta viivitusetrahvi 5% kuus.

Tartus, 9. mail 1927 a. Nr. 2924.

Linnapea Luik.

Linnasekretär Mägi.

Sunduslik määrus loomade tapmise ja liha ülevaatuse kohta Tapa linnas.

Vastu võetud Tapa linnavalikogu poolt 15. märtsil ja 21. aprillil 1927 a. tapamajade ja liha järelevaatuse seaduse § 31 („R. T.“ nr. 108 — 1923 a.) põhjal.

1. Loomade tapmine äriliseks otstarbeks, kui ka loomaomaniku enda majapidamiseks — sünnib ainult selleksmääratud linnatapamajas.

Märkus 1. Loomade toomisest tapamajja peab tooja kohe tapamaja juhatajale või korrapidajale teatama.

2. Tapmiseks tapamajja toodud loomad tulevad enne ja pärast tapmist arstliku läbi vaatamise alla.

3. Loomaarsti poolt järele vaadatud liha tembeldatakse liha järelevaatuse määrustes §§ 32 — 38 tähendatud viisil.

4. Tapaloomade ja liha järelevaatamine, liha kõlblikuks tunnistamine, kõlbmata liha hävitamine ja tingimisi kõlbliku liha steriliseerimine sünnib liha järelevaatuse määruste, „R. T.“ nr. 12 — 1924 a., järele.

5. Loomade tapmine tapamajas sünnib nende sissetuleku järjekorras.

6. Loomade tapmist tapamajas tuleb toimetada loomade esialgse uimaseks löömise

läbi sellekohase riistaga; peale vere väljajooksmist tuleb loom kohe ära puhastada.

7. Enne arstlikku järelevaatust ja tembeldamist ei tohi keegi oma looma tapamajast ära viia, mille järele valvama on kohustatud tapamaja korrapidaja. Peale arstlikku järelevaatust ja tembeldamist peab liha 6 tunni jooksul tapamajast ära viidama. Peale selle aja liha tapamajasse jätmise eest võetakse maksu niisama palju, kui selle looma tapmise pealtki.

8. Tapamajas tapmist toimetavad isikud peavad korralikult riides olema, valge põllega ja kõigiti puhtuse nõuetele vastama. Tapamaja teenijad ja töölised käivad arstliku järelevaatuse alla linnaarsti juures iga nelja kuu tagant.

9. Mustus, sõnnik, lihajätised jne. tulevad tapjatel ära koristada selleks määratud kohale; tapmise juures veri aga selleks määratud riista koguda.

10. Tapamaja riistad, mis tapmise juures tarvitatakse, tulevad enne ja pärast tapmist hoolega ära puhastada.

11. Mustavee- ja solgiaugud tapamaja juures peavad olema veekindlad ja pealt kaanega kaetud.

12. Kõik tapamaja tarvitajad on kohustatud täpipealt tapamajas maksvat korda pidama, vastasel korral on tapamaja juhatajal kui ka korrapidajal õigus korrarikkujaid tapamajast välja saata.

13. Liha vedamiseks peab olema puhas ja tsinkplekiga seest löödud, või valge õlivärviga värvitud veoabinõu, ning liha valge linaga kaetud. Vedamise juures liha peal istumine on keelatud.

14. Kõrvalistel isikutel ilma tapamaja juhataja loata on tapamajas viibimine keelatud, kuna aga lapsed alla 15 a. vanad tapmise ajal tapamajas üldse viibida ei tohi.

15. Tapamaja üldine juhataja on loomaarst. Sisemise korra järelevalve, loomade vastuvõtmine, puhtuse eest hoolitsemine jne. on linnavalitsuse poolt määratud korrapidaja hooleks.

16. Linnatapamaja on avatud igal esmaspäeval, neljapäeval ja reedel, kui nende päevade peale riigi- või muud pühad ei lange, alates 1. aprillist kuni 1. oktoobrini kella 10—18 ja 1. oktoobrist kuni 1. aprillini kella 10—15.

Märkus. Erakorralistel tarvidustel võib tapamaja linnavalitsuse loaga ka muudel päevadel avada.

17. Tapamaja kulude katteks, korrashoidmise, arstliku ülevaatuse, remondi jne. eest võetakse peale riigimaksu linna heaks maksu

volikogu poolt kindlaks määratud taksi järgi, mis tapamajas nähtaval kohal üleval peab olema.

Märkus. Maksud tulevad igakord ette ära maksta.

18. Tapamaja maksud riigi, kui ka linna heaks nõutakse sisse linnavalitsuse korraldusel loomatervishoiu peavalitsuse poolt kindlaks määratud korra järgi kviitungit välja andes ja raamatut pidades.

19. Igasugune värske, soolatud või suitetatud liha, mis Tapa linna müügile tuuakse, peab arstlikuks läbivaatuseks linnatapamajja § 16 tähendatud ajaks viidama ja peale järele vaatust § 3 tähendatud viisil tembeldatama.

20. Nende määruste rikkujad võetakse vastutusele R. n. s. § 29 põhjal.

21. Need määrused astuvad jõusse nende avaldamisega „Riigi Teatajas“.

Linnapea Grimm.

Sekretär (allkiri).

Sunduslik määrus liha ja lihasaaduste valmistamise ja müügi kohta Tapa linnas.

Vastu võetud Tapa linnavalikogu poolt 15. märtsil ja 21. aprillil 1927 a. linnaseaduse § 108 p. 18 ja 22 põhjal.

I. Kaupluse ruumid.

1. Lihakaupluste avamine Tapa linna piirides sünnib linnavalitsuse nõusolekul, kui ruumid on linna tervishoiu komisjoni poolt käesoleva sundmääruse nõuetele vastavaks tunnistatud.

2. Kaupluse ruum peab vähemalt 3,5 kant-sülda suur olema.

3. Kaupluse ruumi põrand peab olema kivist, asfaldist, tsemendist või muust veekindlast materjalist. Seinad peavad olema veekindlad ja siledad. On seinad puust, siis peavad nad vähemalt ühe sülla kõrguselt õli-värviga värvitud olma; kõrgem osa seintest, samuti ka lagi, peab olema korralikult krohvitud ja lubjatud või värvitud.

Märkus. On põrand puust, siis peab ta linoleumiga kaetud või korralikult värvitud olema.

4. Lihakaupluses peab olema korralik õhupuhastuse-sisseasead ja pesunõu puhta jooksva veega, seal juures puhas käterätik.

5. Kaupluse juures peab olema puhas, korraliku õhupuhastusega kelder või teine külm lihahoiuruum, mille seinad olgu värvitud või lubjatud ja põrand veekindel.

6. Puhastamata lihaosad peavad puhtast lihast lahus olema.

7. Lauad ja letid peavad olema poleeritud kivitahvlitest ilma pragudeta, või puust, mis kaetud tsinkplekiga.

8. Lihariputamise konksud peavad olema ületinutatud ja puhtad.

9. Liharaiepakk peab olema korralik, ilma lõhedeta, pealt sile ja puhas.

10. Kõik lihakaupluse pidajad, kelle ruumid neile nõuetele ei vasta, on kohustatud kolme kuu jooksul, selle sundmääruse maksmahakamise päevast arvates, neid vastavasse korda seadma.

11. Lihakaupluse ruumid ja keldrid peavad alati puhtad olema.

12. Liha kaupluste ruumides, samuti ka keldrites peab olema tapamaja poolt läbi vaadatud ja sellekohast templit kandma; ilma tapamaja templita liha müük on keelatud.

13. Kauplustes, kus hakitud liha müüakse, peavad lihamasinad äriruumis üles seatud olema; hakitud liha tagavaraks valmistada on keelatud.

14. Kaupluse ruumides on keelatud hoida nahku, puhastamata päid, jalgu, sõrgu, soolikaid ja teisi jäänuseid.

15. Riiete riputamine kaupluse ruumides on keelatud.

16. Kaupluse ruumidesse on keelatud sisse lasta koeri, niisama on seal keelatud viina juua ja suitsetada.

17. Liha kandmine on lubatud ainult puhtates moldides valge linaga kinni kaetuna.

18. Nahku, päid, jalgu, sõrgu ja teisi jäänuseid ei tohi vedamiseks mahutada ühe vankri peale puhta lihaga, muidu kui seal eri-vahe selleks otstarbeks olemas on.

19. Lihakauplejad peavad olema puhtalt riides, töö juures peab olema ees puhas valgest riidest põll, mis ka rinda katab, ja käes lakknahast või kummist tulbid (mansetid).

II. Vorstitehased.

20. Vorstitehaste avamine Tapa linna piirides sünnib linnavalitsuse nõusolekul, kui ruumid on linna tervishoiu komisjoni poolt käesoleva sundmääruse nõuetele vastavaks tunnistatud.

21. Töökoja ruumid ei tohi ühenduses olla eluruumiga, pesuköögiga või väljakäigukohaga.

22. Mustavee väljajuhtimiseks peab olema torustik, mis varustatud sisseadega, rikutud gaaside töökoja ruumidesse tungimise ärahoidmiseks.

23. Mustaveeaugud peavad olema veekindlad ja pealt kaanega kaetud.

24. Töökodades peavad tsement- või asfaltpõrandad olema ja seinad krohvitud või

õlivärviga värvitud; põrandad peavad olema vee ärajuhtimiseks restiga varustatud.

25. Töökoja ruume, katlaid, masinaid ja tarbenõusid peab igapäev pärast töö lõppu korralikult puhastatama ja pestama.

26. Töökojas peavad olema süljekausid veega ja käte pesemiseks sellekohased pesuriistad jooksva veega, seal juures puhas käterätik ja seep.

27. Vorstide valmistamine on lubatud tapamaja poolt läbi vaadatud ja toiduks kõlblikuks tunnistatud lihast.

28. Soolatud soolikate tagavara hoidmine töökojas on keelatud.

29. Kõiksugu jätised, kondid jne. peab iga päev töökojast kõrvaldatama. Neid võib töökoja krundil selleks tehtud kastides või tünnides hoida, suvekuudel mitte kauem kui kaks päeva ja talvekuudel mitte üle kahe nädala, missuguse aja jooksul nad peavad olema välja veetud.

30. Vorstivalmistajad peavad olema puhtalt riides ja kandma puhtaid rinda-katvaid põllesid.

31. Käesoleva sundmääruse § 10 on makssev ka vorstitöökodade kohta.

32. Külgehakkavaid haigusi põdevad isikud ei tohi liha kauplemise ega ümbertöötamise juures tegeval olla.

33. Lihakauplejad kui ka vorstitehase teenijad ja töölised peavad laskma endid iga nelja kuu tagant kaupluse või töökoja arvel arstil läbi vaadata ja arsti tunnistuse ettevõtte omanikule esitada.

Märkus. Vastutus §§ 32 ja 33 mittemäitmise eest langeb ettevõtte omaniku peale.

34. Linna tervishoiu arstil on õigus igal ajal järele vaadata tööstuses tegevuses olevate isikute tervislikku seisukorda.

35. Igas lihakaupluse ja vorstitehase ruumis peavad need määrused nähtaval kohal üleval olema.

III. Lihaga kauplemise kord turul.

36. Lihaga kauplemine on lubatud selleks otstarbeks määratud turuplatsi osas.

37. Turul võib kaubelda ainult selle lihaga, mis loomaarsti templiga märgitud, ning toiduks kõlblik on.

38. Turule müügiks toodud liha tembeldamine sünnib linnatapamajas igal turupäeval, 1. maist 31. augustini kella 7—10 ja 1. septembrist 30. aprillini kella 8—11.

39. Lihaga kauplemine sünnib laudadel, mis kaetud tsinkplekiga, või värvitud valge õlivärviga, millel katteks on päiksekiirte ja sademete eest purjeriided kate.

40. Suvisel ajal peab lauale asetatud liha valge linaga kärbeste ja tolmu eest kaitstud olema.

41. Külaelanikud, kui neil korralik lihamüümise sissesead puudub, võivad liha müüa oma veoriistadelt, misjuures liha peab olema valgete puhtate linade sisse mässitud.

42. Nahku, puhastamata päid, jalgu, soolikaid jne. on keelatud asetada müügilauale.

43. Noad, kirved, kaalud, lihamasinad ja raiepakud peavad korras ja puhtad olema, samuti kui lihakauplustes.

44. Liharaiumise-pakud ja müügilaud peab peale kauplemise aja lõppu ära koristatama ja alal hoitama kinnistes ruumides.

45. Müügist järele jäänud lihatagavara peab alal hoitama ainult puhtas, korraliku õhupuhastusega keldris, või teises külmas ruumis, mille seinad olgu värvitud või lubjatud ja põrand veekindel.

46. Valmishakitud liha turule müügiks tuua on keelatud.

47. Käesoleva sundmääruse §§ 19, 32 ja 33 on maksvad ka turul kauplejate kohta.

48. Selle määruse rikkujad võetakse vastutusele R. n. s. § 29 põhjal.

49. See määrus astub jõusse tema avaldamisega „Riigi Teatajas“.

Linnapea Grimm.

Sekretär (allkiri).

III.

Ametist vabastused.

Haridusministeeriumis:

Prof. Peeter Põld vabastatakse tema oma palvel Tartu ülikooli prorektori ametist, arvates 1. aprillist 1927 a.

Haridusministeeriumi majandusosakonna juhataja August Uuli vabastatakse ametist, arvates 1. aprillist 1927 a.

Kohtuministeeriumi teadaanne.

Kodanik Taavet Akermann on kohtuministri poolt nimetatud notariks Haapsalu linna ja on oma tegevuse avanud 9. mail 1927 a.

Tema kontor asub Haapsalus, Viedemanni tän. nr. 24.

Ühtlasi on Haapsalu jaoskonna rahukohtunik Karl Gyldenstube kohtuministri poolt vabastatud Haapsalu notari kohuste täitmisest, arvates 9. maist 1927 a.

16. mail 1927 a.